

Vid något tillfälle svarade taigatrasten (*Turdus ruficollis atrogularis*) på koltrast.

Foto: Rainer Winkler

RARITETER

Tredje taigatrasten i vinter

Inger Jangbrand i Överum såg som hastigast en fågel som hon tyckte var en lustig en. Hon tyckte att det såg ut som en trast, men såg bara fågelns rygg sida. Dagen därpå visade sig fågeln bra vid fågelbordet fem meter utanför fönstret.

– Med hjälp av en fågelbok kom jag fram till att det borde vara en taigatrast (*Turdus ruficollis atrogularis*), berättar Inger.

– Trasten kämpade för att kunna sitta på kanten till fröautomaten, men lyckades inte utan fick äta från marken.

– Jag tog några bilder på fågeln genom fönstret. Eftersom min sambo jobbar tillsammans med Kent Gullkvist, som är kassör i Tjust Fågelklubb, skickade vi bilderna till Kent, fortsätter Inger.

Kent fick fotografierna på fredagen den 17 mars och skickade dem genast vidare till Rainer Winkler, som

Njutobsar.

Foto: Rainer Winkler

är ordförande i fågelklubben. Rainer larmade omedelbart ut taigatrasten och drog till Överum. Så småningom fick han också se fågeln live.

– På lördagen ringde jag till Västervikstidningen och sa att de borde skriva om taigatrasten, berättar Rainer.

Som så ofta nuförtiden är inte massmedia svårflörtad att ta med nyheter om rarrisar, så Rainer blev ombedd att ta några bilder och nyheten hamnade också på förstasidan i tidningen. Redaktionen tyckte väl att

Många behövde taigatrast (*Turdus ruficollis atrogularis*) på smålandslistan, men även icke-smålänningar passade på att få en skymt av trasten.

Foto: Goran Forsberg

det var kul att inte bara behöva skriva om fågelinfluensan.

Taigatrasten drog mycket folk de kommande tio dagarna som fågeln fanns kvar i Överum. Många smålänningar hade ju inte lyckats få in arten på landskapslistan tidigare, då bara kortobsar gjorts i modern tid. Men den här gången gick det bättre.

När jag ringer till Inger hade inte trasten setts på en vecka. Men hon berättar att samma dag hade Kent Gullkvist varit och hälsat på henne och överlämnat ett inramat fotografi på taigan att hänga på väggen.

– CORELL

Kommentar: I Svalan finns sedan tidigare tre rapporter av taigatrast från Småland.

Vinterns tredje taigatrast var liksom de tidigare två fåglarna av den svarthalsade rasen.

Foto: Christer Håkansson

Taigatrasten (*Turdus ruficollis atrogularis*) bytte lokal efter ett par dagar, kanske för att det ställdes upp en sägklinga i närheten av den plats där Inger Jangbrand upptäckte fågeln.

Foto: Claes Nilsson

Den större turturduvan (*Streptopelia senegalensis*) har lockat besökare från hela landet, men även utländska skådare har hittat till Falköping. Foto: Göran Lettstrand

Över 2 000 besökare

Ulrich Tourbier uppskattar att det har varit över 2 000 personer och tittat på den större turturduvan (*Streptopelia senegalensis*) sedan han upptäckte den i julas. Jag ringer honom för att kolla vad som hänt sedan sist i Falköping.

– Det är helt otroligt att det fortsätter att strömma hit folk, börjar Ulrich. Jag har fem-sex skådare här utanför nu som jag kan hämta in om Du vill tala med dem, erbjuder han mig.

Ulrich har märkt att det blir extra mycket folk efter månadsskiftena, vilket inte minst märktes den helg som jag ringde, eftersom det var den första i april.

När jag såg Bertils Svenssons larm på duvan i februari tänkte jag att han kanske var där för att lägga in turturden på sin månadslista. Han ville väl be-

Ulrich Tourbier

fästa sin position som # 1 på februari-listan. Men när jag ringer Bertil för att kolla får jag höra att han sedan Mörbylångatiden redan hade arten på januari-, februari- och marslistan. Så turturden har uppenbarligen inte bara lockat månadskryssare.

– Nyss hade jag en hel busslast skådare från Stockholm här, fortsätter Ulrich.

– Men det var bara några stycken som klev ur och letade efter duvan, resten satt kvar i bussen. Efter bara tio minuter gav de upp och åkte vidare. Men alldeles efter det att de hade åkt kom duvan flygande!

Ulrich larmade ut duvan, men bussen kom inte tillbaka.

Turturden har varit extremt stationär under vintern.

– Tar man en passare på kartan och kollar så har duvan hela tiden hållit sig inom ett område med en diameter av högst 600 meter, avslutar Ulrich.

Kanske är den fortfarande stationär när den här tidningen når sina läsare.

– CORELL

Nu väntar bara Raritetskommitténs dom – amerikansk gråtrut (*Larus argentatus smithsonianus*) eller inte. Foto: Michael Gehrisch

Amerikansk gråtrut

Mats Rellmar hade varit bortrest i januari och början av februari så han kände att han låg lite efter. Eftersom det hade setts kaspiska trutar (*Larus cachinnans*) och också en medelhavstrut (*Larus michahellis*) i Råå hamn stack han dit för att komma ikapp.

– Jag hade precis varit i Västindien och sett en del amerikanska gråtrutar (*Larus argentatus smithsonianus*) och hade lite av känslan för formen kvar, berättar Mats. Så även om ungrutruken stod halvskymd tyckte jag att den såg bra ut för amerikansk gråtrut.

Efter tio minuter flyttade sig trutarna och Mats fick se fågeln bättre. Den visade också upp sig fint i flykten.

– Jag tyckte att det var lite för bra, och att jag borde ta det lite lugnt och börja om från ruta ett med att kolla karaktärer igen.

Mats stannade större delen av dagen och studerade fågeln för att se så mycket karaktärer som möjligt. Fram på eftermiddagen åkte han hem

Åhej!

Foto: Michael Gehrisch

och kollade bilder i böcker och på nätet. Dagen därpå fanns fågeln kvar och Mats och Thomas Svanberg lyckades få en del bilder på truten.

– Jag kände att karaktärerna stämde rätt hyfsat, säger Mats.

Bilder på fågeln har mailats till flera trutkännare för bedömningar.

– Enkelt uttryckt kan man väl säga att de tyckt att man inte kan utesluta amerikansk gråtrut, men att fågeln inte är typisk, avslutar Mats.

Återstår att se vad RK säger. Och kommer *smithsonianus* i så fall att betraktas som en egen art?

– CORELL

Ttk:n (*Certhia brachydactyla*) var hyfsat enkel att hitta rätt på eftersom den mest höll till SO om tennisbanorna. Till höger en vanlig trädkrypare. Foton: Mikael Arinder/Skånska Bilder

Krupperupsfågeln 2003 gick att få in på flertalet av månadslistorna för sommarhalvåret, medan man med fågeln i Alnarpsparken kunde stänga i stort sett hela vinterhalvåret.

Foto: Mikael Arinder/Skånska Bilder

Ttk in på flera månadslistor

Trädgårdsträdkryparen (*Certhia brachydactyla*) som Olof Persson hittade i Alnarpsparken redan sista oktober ifjol höll ställningarna hela vintern. Särskilt

täta BMS-larm blev det efter varje månadsskifte. Det är tydligt att det blir fler och fler C3-medlemmar som tar till sig det där med att månadskryssa.

Hoppas nu bara att ttk:n kan sjunga tillräckligt högt för att kunna locka en partner över sundet. När den här tidningen når sina läsare, har den kanske redan lyckats...

– CORELL